ЭЛЧИ

William Marrion Branham

Лаодикия жамоати даврига ЭЛЧИ

Ваҳий 3:14—22

Лаодикиядаги жамоатнинг фариштасига ёз: Омин, ишончли ва ҳақиқий Шоҳид, Худо яратганларининг Бошлиғи шундай дейди:

Сенинг ишларингни биламан, сен на совуқ ва на иссиқсан. О, қани эди ё совуқ, ё иссиқ бўлсанг!

Сен иссиқ ҳам, совуқ ҳам эмас, балки илиқ бўлганинг учун сени оғзимдан чиқариб юбораман.

Сен: “Бойман, бойиб кетдим, ҳеч нарсадан кам—кустим йўқ”, — дейсан—у, аммо аянчли, ачинарли, қашшоқ, кўр ва яланғоч эканлигингни билмайсан!

Сенга маслаҳат бераман: бойишинг учун Мендан ўтда тобланган олтин, яланғочлик айбинг кўринмаслиги учун оқ кийим, кўришинг учун кўзга суртадиган малҳам сотиб ол.

Мен кимни севсам, унинг гуноҳини фош қиламан ва адабини бераман. Шундай экан, ғайратга кел ва тавба қил.

Мана, Мен эшик олдида туриб, тақиллатяпман. Кимда—ким овозимни эшитиб эшикни очса, Мен унинг ёнига кираман. Мен у билан, у Мен билан кечки овқатни баҳам кўрамиз.

Ғолибга Ўзим билан бирга тахтимда ўтиришни ато этаман. Чунки Мен ҳам ғолиб келиб, Отам билан бирга Унинг тахтида ўтирдим.

Руҳнинг жамоатларга айтаётган гапларини қулоғи бор киши эшитсин.

ЭЛЧИ

Биронта давр ҳақиқатан Худонинг элчисини билганига жуда шубҳа қиламан, Павел элчи бўлган энг биринчи давр бундан мустасно. Бироқ ўша даврда ҳам кўпчилик уни ўша даврнинг элчиси сифатида тан олмас эди.

Биз яшаётган давр жуда қисқа бўлади. Воқеа—ҳодисалар жуда тез ривожланади. Шу боис бизнинг Лаодикия давримиз элчиси, гарчи биз уни билмасакда, ҳозир шу ерда бўлиши керак. Бироқ уни таниб билиш учун, албатта, вақт бўлиши керак. Энди мен буни сизларга исбот қилиб бера оламан, чунки Ёзувда унинг хизмати ёритилган.

Энг аввало, бу элчи пайғамбар бўлиши керак. Унинг гарданига пайғамбар хизмати юкланган бўлади. Унинг хизмати пайғамбар хизмати ҳисобланади. Бу хизмат Худонинг Каломига қатъий асосланган бўлади, чунки у башорат қилган ёки ваҳий кўрган чоғида бу нарсалар ҳамиша "Каломга асосланган" бўлади ва ҲАМИША амалга ошади. Мана шу аниқлик унинг пайғамбарлигини тасдиқлайди. Унинг пайғамбар эканлигининг исботи Ваҳий 10:7 да келтирилган: "Мана, еттинчи фаришта [грек. "ангелос".—Тар.] карнай чалиб овоз берадиган кунларда, Худо Ўз қуллари — пайғамбарларга маълум қилган Ўзининг сирли мурод—мақсадини буткул амалга оширгай". Кинг Джеймснинг таржимасига кўра, шу оятда "фаришта" деб аталган кимса самовий мавжудот ЭМАС. Самовий мавжудот ҳисобланган карнай чалиб овоз берган олтинчи фаришта Ваҳ. 9:13 да тилга олинади, еттинчи фаришта эса — Ваҳ. 11:15 да. Ваҳ. 10:7 да тилга олинган кимса эса еттинчи даврнинг элчиси ҳисобланади, у оддий инсон ва у Худодан мактуб олиб келиши лозим ва элчининг мактуби ва хизмати Ўзининг қуллари— пайғамбарларга маълум қилган Худонинг сирини буткул амалга оширади. Худо бу сўнгги элчига пайғамбарга мурожаат қилгандай мурожаат қилади, ЧУНКИ У ПАЙҒАМБАРДИР. Биринчи даврда Павел ҳам пайғамбар эди ва сўнгги давр ҳам ўзининг пайғамбарига эга. Омус 3:6—7: "Шаҳарда карнай чалиняптими — ва халқ қўрқиб кетмасмиди? Худованд йўл қўймаган кулфат шаҳарда бўлиши мумкинми? Худойи Таоло Ўзининг сирини Ўзининг қуллари— пайғамбарларга очмай туриб ҳеч нарса қилмай туради".

Айнан сўнгги кунларда Исонинг етти момақалдироғи пайдо бўлди. Ваҳий 10:3—4: "Арслон бўкиргандай кучли овоз билан ҳайқирди. У ҳайқирган маҳалда еттита момақалдироқ ҳам ўз товушлари билан гапга кирди. Еттита момақалдироқ ўзича гапира бошлаганда, мен ёзмоқчи бўлдим. Лекин осмондан: 'Еттита момақалдироқнинг гапларини ёзма, муҳрлаб сир сақла! — деган товуш эшитдим'." Ҳеч ким бу момақалдироқлар нима деганини билмайди. Бироқ биз буни билишимиз

керак. Ва бу ваҳийни олишимиз учун бизга пайғамбар керак, чунки Худонинг Ёзувининг ваҳийсини фақат пайғамбар орқалигина очиб беришидан ўзга йўли йўқ. Калом ҳамиша пайғамбар орқали келган ва келади. Бу нарса Худонинг қонуни эканлиги ҳатто Ёзувни тез текшириб чиққанда ҳам аниқ билинади. Ўзгармас Худо Ўзининг ўзгармас йўлларида, инсонлар Худонинг белгилаган тартибларидан четлашганда, ҳар бир даврга доим Ўзининг пайғамбарини юбориб турган. Халқ ҳам, дин пешволари ҳам Каломдан четлашганларида, Худо ҳамиша бу инсонларга Ўзининг қулини юбориб турган (дин пешволаридан алоҳида), ёлғон таълимотни тўғрилаш ва инсонларни қайтадан Худога олиб келиш учун.

Шунинг учун биз еттинчи давр элчисининг келишини кўряпмиз ва у пайғамбардир.

Биз элчининг келганлигини нафақат Вах. 10:7 дан билиб оламиз, балки Калом Исонинг қайтишидан аввал Илёс келишини айтаётганининг гувоҳи бўламиз. Мат. 17:10 да: “Шогирдлари Ундан сўрадилар: ‘Нега уламолар, олдин Илёс пайғамбар келиши керак, деб айтадилар?’ Исо жавоб бериб уларга деди: ‘Бу тўғри, олдин Илёс пайғамбар келиб, ҳамма нарсани йўлга қўяди’.” Худованд келишидан олдин жамоатда қайта тиклаш меҳнати учун Илёс келиши керак. Бу нарса Пайғамбар Малъахи Китобининг 4:5 да қайд этилган: “Худонинг буюк ва даҳшатли куни яқинлашишидан олдин сизларга Илёс пайғамбарни юборяпман. Мен келганимда ерни лаънатламаслигим учун у оталар дилини фарзандларга ва фарзандлар дилини оталарга қайтаради”. Исо келишидан олдин Илёснинг келиши тўғрисида ҳеч қандай шубҳа бўлиши мумкин эмас. Унга алоҳида меҳнат белгиланган. Бу меҳнат 4:6—оятнинг ўша қисмида айтилишича “у фарзандлар дилини оталарга қайтаради”. Бу алоҳида меҳнатни у шу пайтда бажариши лозимлигини биламиз, чунки у “оталар дилини фарзандларига қайтаради” деб айтилган ўша қисмни Илёс хизмати Яҳё Чўмдирувчида намоён бўлганида бажариб бўлган эди. Лука 1:17: “У Илёс пайғамбарнинг руҳи ва қудрати ила Раббимиз олдида юриб келади, оталар дилини фарзандларига қайтариб, осий бандаларнинг фикрини солиҳлар томон мойил қилиб, ҳозирланмиш бир халқни Раббимизга тақдим этади”. Яҳёнинг хизматида “оталар дили фарзандларга қайтарилган эди”. Биз буни биламиз, чунки Исо шундай деган. Бироқ бу фарзандлар дили оталарга қайтарилди дегани эмас. Бу ҳали содир бўлмоғи лозим. Охирги кун фарзандларининг диллари Элликчи оталарга қайтарилади. Яҳё оталарни болаларини тўдасидай таклиф қилаётган Исонинг келишига тайёрлаб қўйди. Энди Илёснинг Руҳи тушган бу пайғамбар фарзандларни Исонинг келишига тайёрлайди.

Исо Яҳё Чўмдирувчини Илёс деб атади. Мат. 17:12: “Лекин Мен сизларга шуни айтаман: Илёс аллақачон келган. Аммо одамлар уни танимай, у билан истаганларини қилишди”. У Яҳёни Илёс деб атади, чунки Илёсга тушган ўша Руҳ ҳам Яҳё Чўмдирувчига, ҳам шоҳ Аҳоб ҳукмронлигидан сўнг Элишага тушиб келган эди. Энди яна бир бор ўша Руҳ айнан Исо келишидан аввал бир инсонга тушиб келади. У пайғамбар бўлади. Раббим уни шундай тасдиқлайди. Модомики, унинг пайғамбарлигини тасдиқлаш учун Исо бу ерда танада кела олмас экан, (У Яҳёни тасдиқлагандек), бу нарсалар ҳаммаси Муқаддас Руҳ орқали

амалга ошади, шунинг учун бу пайғамбарнинг хизматларида буюк ва ажойиб мўъжизалар содир бўлади. Унинг пайғамбар сифатида кўрган ҳар бир ваҳийси тасдиқланади ва ҳар бир ваҳий амалга ошади. Имон билан берилган буйруқ орқали кучнинг ажойиб кўринишлари содир бўлади. Шунда мактуб пайдо бўлади, унга Худодан берилган Каломдаги мактуб, инсонларни қайтадан ҳақиқатга ва Худонинг ҳақиқий кучига қайтариш мактуби. Айримлар уни эшитади, бироқ кўпчилик тузумни танлаб, уни рад қилади.

Модомики, Ваҳий Китобининг 10:7 даги ва Малъахи Китобининг 4:5—6 даги бу пайғамбар элчи битта шахс экан, унда у Илёс ва Яҳё Чўмдирувчига ўхшаш бўлиши табиийдир. Уларнинг иккови ҳам ўша пайтдаги диний мактаблардан ҳоли эрлар бўлган. Уларнинг иккови ҳам саҳронинг эрлари бўлган. Иккови ҳам ваҳий орқали "Худованд шундай дейди"ни Худодан тўғридан—тўғри олганидагина ҳаракат қилишар эди. Иккови ҳам ҳаққоний ғазаб билан улар яшаган кунларнинг диний тартиб ва диний бошлиқларини қоралар эди. Фақат бу эмас, улар яна барча бузуқ ва бузуқилик қилаётганларни койир эдилар. Эътибор қилинг, уларнинг иккови ҳам кўп маротаба бузуқ аёллар ва уларнинг ҳаёт тарзи хусусида башорат қилганлар. Илёс Иезавелни фош қилган бўлса, Яҳё Филиппнинг хотини Ҳиродияни ҳукм қилган.

Гарчи У машхур бўлмаса ҳам, Худо томонидан тасдиқланган бўлади. Исо Яҳёнинг ҳақиқийлигини, Муқаддас Руҳ эса Исонинг ҳақиқийлигини тасдиқлаганидек, шуни кутиш жоиздирки, бу инсон энг аввал унинг ҳаётида кучнинг рад этиб бўлмайдиган ва мисли кўрилмаган фаолиятида ҳаракат қилаётган Руҳ билан тасдиқланган бўлади; ва Исонинг Ўзи қайтиб келиши билан Яҳё Чўмдирувчининг ҳақиқийлигини тасдиқлаганидек, бу инсоннинг ҳам ҳақиқийлигини тасдиқлайди. Яҳё Исонинг келиши тўғрисида гувоҳлик берган эди ва худди шундай бу эр ҳам Яҳё сингари Исонинг келиши ҳақида гувоҳлик беради. Ва Масиҳнинг қайтиши бу инсоннинг ҳақиқатан Унинг иккинчи марта келишининг элчиси эканлигини тасдиқлайди. Бу айнан Мал. 4 да айтилган пайғамбар эканлигининг сўнгги исботидир, чунки мажусийлар даврининг якуни Исонинг келиши билан поёнига етади. Шунда уни рад қилганлар учун жуда кеч бўлади.

Сўнгги кун пайғамбарини янада очиқроқ тасвирлаш мақсадида шуни таъкидлаш мумкинки, Мат. 11:12 да қайд этилган пайғамбар Яҳё Чўмдирувчи эди ва у ҳақда яна Мал. 3:1 да олдиндан айтилган: "Мана, Мен сизларга Ўзимнинг элчимни юбораман ва у Менинг олдимда йўл ҳозирлайди; ва тўсатдан Ўз маъбадига сиз излаётган Тангри, сиз истаётган Аҳд фариштаси келади; мана, У келмоқда, дейди Худованд Сарвари Коинот". Мат. 11:1—12. "Исо ўн икки шогирдига ушбуларни буюриб бўлгач, яқин шаҳарларда таълим бериш ва воизлик қилиш қилиш учун у ердан жўнади. Зиндонда ётган Яҳё эса Масиҳнинг қилаётган ишларини эшитгач, ўз шогирдларидан иккитасини Унинг олдига юбориб: "Келадиган Қутқарувчи Сенмисан, ёки биз бошқасини кутайликми?" — деб Ундан сўратди. Исо жавоб бериб уларга деди: "Борингглар, эшитиб кўраётганларингизни Яҳёга билдиринглар: Кўрлар кўряпти, чўлоқлар юряпти, моховлар тузаляпти, карлар эшитяпти, ўликлар тириляпти ва

бечораларга Хушхабар эълон қилиняпти. Мени деб васвасага тушмаган бахтлидир!” Яҳёнинг шогирдлари жўнаётган пайтида, Исо халойиққа Яҳё ҳақида гапира бошлади: “Нима кўргани саҳрога бордингизлар? Шамолда ҳилпираб турган қамишними? Ахир, нима кўргани чиқдингизлар? Пайғамбарними? Ҳа, сизга айтаманки, пайғамбардан ҳам улуғ бўлганни кўрдингизлар. Бу киши Тавротда ёзилганнинг худди ўзи: Мен Сендан аввал элчимни юборарман, У Сенинг олдингда йўл ҳозирлаб юрар. Сизларга чинини айтайин: аёл зотидан туғилганлар орасида Яҳё пайғамбардан буюги чиққан эмас. Шунга қарамай, Осмон Шоҳлигида ҳатто энг кичик ҳисобланган ҳам ундан каттадир”. Бунинг ҳаммаси содир бўлди. Амалга ошди. Ниҳоясига етди. Бироқ Пайғамбар Малъахи Китобининг 4:1—6 да ёзилганларга эътибор беринг: “Мана, ловуллаб ёнаётган печ мисоли кун келар; шунда барча такаббур ва фосиқлик қилаётганлар сомондай бўлишар ва уларни келаётган кун ёндирар, дейди Худованд Сарвари Қоинот, шунинг учун уларнинг на томирини, на новдасини қолдирар. Сизлар учун эса, Менинг Номим олдида эҳтиром кўрсатганлар устидан, Солиҳлик Қуёши Унинг қанотларида шифоланиши билан нур сочар ва сиз боқилган буқалар каби чиқасиз ва ўйноқлаб кетасиз; Ва фосиқларни оёқ—ости қиласиз ва улар Мен кўрсатадиган кунда оёқларингиз остида тупроққа айланур, дейди Худованд Сарвари Қоинот. Менинг қулим Мусонинг қонунини ёдингизда сақланг, Мен буни унга Хоривда бутун Исроил учун низом ва қоида сифатида буюрганман. Мана, Мен Худованднинг буюк ва даҳшатли куни келишидан илгари сизларга Илёс пайғамбарни юборурман. Ва Мен келиб ерни лаънатламаслигим учун у оталар дилини фарзандларга ва фарзандлар дилини оталарига қайтаради”. Кўряпсизми, ШУ Илёснинг келиши биланоқ, ер олов билан тозаланади ва фосиқлар ўтда ёқилиб тупроққа айланади. Албатта, бу нарса Яҳё (ўша пайтнинг Илёси) даврида содир БЎЛМАДИ. Мал. 3:1 даги элчининг (Яҳёнинг) келиши тўғрисида башорат қилган Худонинг Руҳи Ишаъё 40:3 даги Ўзининг аввалги башоратини такрорламоқда холос, бу башорат бундан уч аср олдин айтилган эди — “Мана, чўлда нидо янграмоқда: Худованд йўлини тайёрлангиз, равон айлангиз сўқмоқларин!” Энди Яҳё Муқаддас Руҳ билан Малъахи ва Ишаъёдан Матто 3:3 да маълум қилди: “Бу воқеа эса Ишаъё пайғамбарга ваҳий қилинган шу оятга тўғри келади: ‘Мана, чўлда нидо янграмоқда: Худованд йўлини тайёрлангиз, равон айлангиз сўқмоқларин’!” Шундай қилиб, Ёзувнинг бу жойларидан шуни кўриб турибмизки, Мал. 3 да айтилган пайғамбар, яъни Яҳё, Мал. 4 даги пайғамбар ЭМАС, гарчи ҳақиқатан *уларнинг икковида ҳам — ҳам Яҳёда, ҳам охирги кун пайғамбарида Илёсда бўлган Руҳ бор эди*.

Шундай қилиб, Мал. 4 ва Ваҳ. 10:7 даги элчи иккита хизматни бажаради. Биринчиси: Мал. 4 га кўра, у фарзандлар дилини оталарга қайтаради. Иккинчиси: Ваҳ. 10 да айтилган етти момақалдироқнинг сирини очади, улар етти муҳрда сақланаётган ваҳийлар ҳисобланади. Мана шу Илоҳий йўл билан очилган “ҳақиқат—сирлар” тўғри маънода фарзандлар дилини Элликчи оталарга қайтаради. Айнан шундай.

Яна қуйидагиларни кўриб чиқамиз. Бу пайғамбар—элчи ўз табиати ва одатларига кўра Илёс ва Яҳёга ўхшайди. Бу пайғамбар—элчи келган

пайтда инсонлар худди Аҳоб ва Яҳё давридаги инсонлар сингари бўладилар. Модомики, “ФАҚАТ ФАРЗАНДЛАР” дили қайтарилар экан, демак, фақат фарзандларгина эшитади. Аҳоб даврида Исроилнинг ҳақиқий уруғидан фақатгина 7000 киши топилган эди. Яҳё даврида ҳам улар кўпчилик эмас эди. Халқнинг кўп қисми шу икки даврда бутпарастлик зиносига берилган эди.

Мен Лаодикиянинг пайғамбар—элчиси билан ва Исонинг ерга биринчи келишидан олдинги пайғамбар—элчи Яҳёни таққослаш истагим бор. Яҳё даврида инсонлар уни адашиб Нажоткор деб қабул қилганлар. Юҳанно 1:19—20: “Қуддусдаги яҳудийлар юборган руҳонийлар ва левитлар Яҳё пайғамбарнинг олдига бориб ундан: ‘Сен кимсан?’ — деб сўрадилар. Яҳё шаҳодат берди: ‘Мен Масиҳ эмасман’, — деб очиқ тан олди, инкор этмади”. Сўнгги куннинг бу пайғамбар–элчиси ҳам Худованд наздида шундай кучга эга бўлади ва натижада айримлар уни адашиб Раббий Исо деб қабул қилади. (Сўнгги кунларда дунёда айримларни йўлдан оздиришга ва бунга ишонишга мажбур этадиган қандайдир руҳ ҳукмрон бўлади. Мат. 24:23—26: “Чунки сохта масиҳлар ва сохта пайғамбарлар пайдо бўлиб, иложини топсалар, ҳатто танланган кишиларни ҳам йўлдан оздириш учун ғаройибот ва мўъжизалар кўрсатадилар. Мана, Мен сизларга олдиндан айтиб қўйдим. Шундай қилиб, агар сизларга: ‘Мана, У саҳрода’, — деб айтсалар, чиқманглар. ‘Мана, У берк хоналарда’, — деб айтишса ҳам, ишонманглар”.) Бироқ сиз бунга ишонманг. У Исо Масиҳ эмас. У Худонинг Ўғли эмас. У АҚАЛАРДАН БИРИ, ПАЙҒАМБАР, ЭЛЧИ, ХУДОНИНГ ҚУЛИ. Яҳё ўша даврда “Мен У эмас, У МЕНИНГ КЕТИМДАН КЕЛАЁТГАН” деб хитоб қилган садоси учун ҳурматга сазовор бўлганидек, у унга бундай улкан ҳурмат кўрсатишларига муҳтож эмас.

Лаодикия Даврининг элчиси тўғрисидаги бу қисмни тугатишдан олдин биз навбатдаги икки фикрни жиддий кўриб чиқишимиз зарур. Биринчидан, бу даврда фақат ЯГОНА Пайғамбар–Элчи бўлади. Ваҳ. 10:7 да айтилган: “У овоз берадиган кунларда” (бирликда ифодаланган). Ҳали шу пайтгача Худо Ўзининг халқига икки асосий пайғамбарини бир вақтда берган давр бўлмаган. У Энуҳни берди (якка ўзини); У Нуҳни берди (якка ўзини); У Мусони берди (унинг якка ўзи Каломга эга эди, гарчи бошқалар башорат қилишган бўлса ҳам). Яҳё Чўмдирувчи ЯККА ЎЗИ келди. Энди мана шу сўнгги кунда ПАЙҒАМБАР келиши керак (аёл пайғамбар эмас; гарчи шу даврда Худонинг ваҳийларини изоҳлаш учун эркакларга қараганда аёллар даъвогар бўлмоқдалар). Ўзгармас Сўз эса *у* (ўша пайғамбар) инсонларга охирги даврнинг сирларини очиб беради ва фарзандлар дилини оталарга қайтаради деб таъкидлаяпти. Ҳатто шундайлар борки, Худонинг халқи *жамоа ваҳийси* орқали йиғилади, деб фикр юритади. Мен бу фикрга қаршиман. Бу Ваҳ. 10:7 даги билан таққослаганда пуч ва беъмани тахмин. Мен бу сўнгги даврда инсонларни башорат қилишларини ва уларнинг хизмати ҳақиқий бўлиши мумкинлигини ва айнан шундай бўлишини инкор қилмайман. Бундан ташқари мен пайғамбар пайдо бўлишини ҳам инкор қилмайман, худди Павел давридагидек, “улардан Агав дегани, оғир қаҳатчилик бўлишини каромат қилган эди”. Мен бунга қўшиламан. БИРОҚ МЕН ХУДОНИНГ

ХАТОСИЗ СЎЗИГА ТАЯНИБ, ХУДО КАЛОМИНИНГ СИРЛАРИНИ ОЧИБ БЕРАДИГАН ВА ФАРЗАНДЛАР ДИЛЛАРИНИ ОТАЛАРГА ҚАЙТАРАДИГАН ХИЗМАТ УЧУН ПАЙҒАМБАР-ЭЛЧИНИНГ СОНИ БИТТАДАН ОРТИҚ БЎЛИШИ МУМКИНЛИГИНИ ИНКОР ЭТАМАН. Ўзининг ҳақиқий Ўзгармас Сўзи билан "Худованд шундай дейди", бу маҳкам турибди ва туради, исбот қилинади. Бу давр учун фақат ягона пайғамбар—элчи бор. Ҳатто инсоний ҳулқ—атворга кўра, ҳар бир киши биладики, одамлар кўп бўлган жойда умумий асосий таълимотнинг арзимас қисмлари юзасидан қарама—қарши фикрлар вужудга келади. Унда ким бу охирги даврда тикланадиган гуноҳсизлик кучига эга бўлади, чунки бу охирги давр Соф Калом Келинининг намойишига қайтиши керак? Бу шуни англатадики, биз яна ўша илгари берилган мукаммал ҳолатдаги ва Павел даврида ўша мукаммал ҳолатда тушунилган Каломга эга бўламиз. Бунга ким эга бўлишини мен сизга айтаман. Бу асосли тасдиқланган пайғамбар бўлади ёки барча даврлардаги, Энуҳ давридан то бугунги кундаги пайғамбарларга қараганда кўпроқ асосли тасдиқланган бўлади, чунки бу инсон якунловчи пайғамбар хизматини олиб бориши лозим ва Худо уни маълум қилади. У ўзи учун гапириб юриши шарт бўлмайди, Худонинг Ўзи унинг учун аломат овози билан гапиради. Омин.

Бизнинг юракларимизга муҳрланиши керак бўлган иккинчи фикр шундан иборатки, жамоатнинг етти даври абадул—абад баракали ҳисобланган Муқаддас Руҳдан ва шу ўринда дажжолнинг руҳидан бошланган. Юҳаннонинг биринчи 4:1: "Эй, маҳбубларим, ҳар қандай руҳга инонавермангиз. Худодан бўлган—бўлмаганлигини билиш учун руҳларни синовдан ўтказингиз. Чунки дунёда кўпгина *сохта* пайғамбарлар пайдо бўлган". Сиз буни сездингизми? Дажжолнинг руҳи сохта пайғамбарлар билан ўхшаш бўлади. Даврлар боши ва сўнгги учун сохта пайғамбарларнинг пайдо бўлиши табиийдир. Ҳозир, албатта, ҲАҚИҚИЙ СОХТА ПАЙҒАМБАР пайдо бўлади, яъни кенг маънода оладиган бўлсак, бу Ваҳий китобида тилга олинган ўша инсон бўлади. Бироқ ҳозир ўша сохта пайғамбар ўзини намоён қилишидан олдин бошқа кўпгина сохта пағамбарлар пайдо бўлиши лозим. Мат. 24:23—26: "Агар ўшанда кимдир сизга: 'Масиҳ мана бу ерда', ёки 'У ерда',— деб айтса, ишонманглар. Чунки сохта масиҳлар ва сохта пайғамбарлар пайдо бўлиб, иложини топсалар, ҳатто танланган кишиларни ҳам йўлдан оздириши учун ғаройибот ва мўъжизалар кўрсатадилар. Мана, Мен сизларга олдиндан айтиб қўйдим. Шундай қилиб, агар сизларга: 'Мана, У саҳрода', — деб айтсалар, чиқманглар. 'Мана, У берк хоналарда', — деб айтишса, ишонманглар". Бу сохта пайғамбарлар биз учун Ёзувнинг кўп жойида кўрсатиб ўтилган, яъни масалан, Пётрнинг иккинчи 2:1—2 да: "Исроил халқи орасида сохта пайғамбарлар бўлгани каби, сизларнинг орангизда ҳам сохта устозлар бўлади. Ўзларини қулликдан сотиб олган Эгаларини улар инкор этиб, орангизда жуда зарарли бидъатларни тарқатадилар. Бу кишилар ногаҳон ҳалокатга йўлиқиб қоладилар". Тим. иккинчи 4:3—4: "Чунки шундай вақт келадики, одамлар соғлом таълимотга чидаш бермайдилар, натижада ўз орзуларига мос муаллимлар тўплайдилар. Бу муаллимлар ўшандай одамларнинг қулоқларига ёқадиган сўзлар айтадилар. Улар қулоқларини ҳақиқат каломидан беркитиб, афсоналарга

буриладилар”. Тимофейга биринчи мактуб 4:1: “Худо Руҳи яққол айтяптики, охирги замонларда баъзи одамлар имондан қайтадилар. Улар йўлдан оздирувчи руҳларга, жин таълимотига қулоқ соладилар”. Ва ҳар бир ҳолатда шуни сезиш мумкинки, сохта пайғамбар Каломдан четда турибди. Биз сизга “дажжол” сўзи бу “Каломга қарши” деган маънони англатишини айтганимиздек, шу сохта пайғамбарлар ҳам Каломни ўзларининг шайтоний мақсадларига мос келадиган маъно бериб бузиб кўрсатадилар. Тўғри йўлдан адаштирувчи инсонлар бошқаларни ўзларига қўрқув билан маҳкам боғлаб олишларини қачон бўлса ҳам сезганмисиз? Улар агар инсонлар уларнинг айтганларини бажармасалар ёки умуман кетиб қолсалар, унда уларни даҳшатли ҳалокат кутади, деб таъкидлайдилар. Улар сохта пайғамбарлар, чунки ҳақиқий пайғамбар ҳамиша инсонларни Каломга олиб боради ва уларни Исо Масиҳга боғлайди ва у инсонларга мендан қўрқинглар ёки мен айтган сўзлардан қўрқишларинг керак, деб айтмайди, аксинча, улар Калом айтаётган нарсалардан қўрқиши кераклигини айтади. Эътибор беринг, бу инсонлар Яҳудага ўхшаб пулга қизиққан. Улар сиздаги бор нарсани сотишга ва ниятларини амалга ошиши учун уларга беришга кўндиради. Улар кўпроқ вақтларини Худонинг Каломига эмас, балки хайр—эҳсон йиғишга кетказадилар. Ўзларининг шахсий фойдаси учун инъомлардан фойдаланишга ҳаракат қилаётганлар нотўғри инъомни қўллайдилар ва сўнг эса пул сўрайди, Каломни менсимайди ва буни Худодан деб айтадилар. Инсонлар эса уларнинг ёнига келади, уларга нисбатан мурувватли бўлиб, моддий томонлама уларни қувватлайди ва буни ўлимга элтувчи йўл эканлигини билмай уларга ишонадилар. Ҳа, ер дунёвий алдамчилар билан тўлган. Охирги кунда улар шу пайғамбар–элчига ўхшаш бўлишга ҳаракат қилишади. Скеванинг етти ўғли Павелга ўхшашга ҳаракат қилишган эди. Симон сеҳргар Пётрга ўхшашга ҳаракат қилган. Уларнинг ўхшатиши дунёвий бўлади. Улар ҳақиқий пайғамбар қилаётган нарсаларни содир қила олмайдилар. Пайғамбар уйғониш тугади деб айтаётганида, улар буюк ваҳий ҳақида айтиб келишда давом этаверадилар, худди улар эга бўлган нарса ҳақиқатдай ва Худо инсонлар орасида яна ҳам каттароқ, ажойиброқ нарсани яратмоқчи эканини маълум қиладилар. Ва инсонлар шу қармоққа илинадилар. Худди шу сохта пайғамбарлар охирги кун элчиси дин пешвоси эмас ва шунинг учун унга қулоқ солмаслик керак, деб таъкидлайди. Улар элчи содир этган нарсани содир эта олмайди. Улар охирги кун пайғамбари сингари Худо томонидан тасдиқланмайди, бироқ баландпарвоз сўзлари билан ва ўзининг мавқеидан фойдаланиб, улар инсонларни шу инсонга (элчига) қулоқ солмасликка огоҳлантиришади ва улар уни нотўғри таълим беради деб айтадилар. Улар ҳамма нарсада иблисдан бўлган фарзий оталарига содиқдир, улар ҳам Яҳё ва Исо нотўғри таълим берган деб маълум қилганлар.

Нима учун бу сохта пайғамбарлар ҳақиқий пайғамбарга қарши чиқмоқдалар ва унинг таълимотини шубҳа остига қўймоқдалар? Чунки улар Аҳоб даврида Михейга қарши турган ота—боболарининг қўллаган усулига қайтмоқдалар. Уларнинг сони тўрт юзта эди *ва уларнинг ҳаммаси бир хил фикрда эди; улар худди шуларни айтиб халқни алдадилар*. Фақат ЯГОНА пайғамбар — *фақат ягона* — ҳақ эди, қолгани адашган эди, чунки Худо ваҳийни ФАҚАТ БИТТАГА беради.

Сохта пайғамбарлардан эҳтиёт бўлинг, чунки улар йиртқич бўрилардир.

Агар бу ҳақда сизда қандайдир шубҳалар қолган бўлса, Худодан Ўз Руҳи билан сизни тўлдиришини ва бошқаришини сўранг, ЧУНКИ ФАҚАТ ТАНЛАНГАНЛАРНИ АЛДАЙ ОЛМАЙДИ. Бу сизга тушунарлими? Сизни алдай оладиган инсоннинг ўзи йўқ. Ҳаттоки Павел нотўғри таълим берганда ҳам, танланганларнинг бирортасини алдай олмас эди. Ва ўша биринчи Эфес Даврида ҳам танланганлар алданиши мумкин эмас эди, чунки улар сохта ҳаворий ва пайғамбарларни синаб кўрдилар ва уларни сохталигини билиб, юз ўгирдилар. Ҳамдлар бўлсин. УНИНГ қўйлари УНИНГ овозини эшитади ва УНИНГ ортидан эргашади. Омин. Мен бунга ишонаман.

ОЛОВ УСТУНИ

Бранхам Аканинг боши устидаги Олов Устуни Хьюстонда (Техас штати) 1950 йилнинг январ ойида суратга олинган ва унга туғилганидан, 1909 йилдан бошлаб эргашиб юрган. 1933 йилда Джефферсонвиллнинг (Индиана штати) яқинидаги Огайо дарёсида чўмдириш хизмати ўтказилаётган вақтда бу ғайритабиий Мавжудот юзлаб инсонлар нигоҳида пайдо бўлди ва унга деди: "Яҳё Чўмдирувчи Масиҳнинг биринчи Келишини қандай хабар қилган бўлса, сен ҳам Унинг иккинчи Келишини хабар қиласан".

Уилльям Маррион Бранхам Аканинг *"Элчи"* ва *"Руҳнинг сўнгги огоҳлантириши"* Мактуби унинг *"Жамоатнинг Етти Даври Баёни"* китобидаги "Лаодикия Жамоатининг Даври" бобидан олинган. Қисқартишсиз нашр қилинган ва "Voice Of God Recordings" нашриёти томонидан *бепул* тарқатилмоқда. 2001 йилда чоп этилган.

Муқованинг орқа томонидаги цитаталар мазкур китобдан олинган.

Уилльям Маррион Бранхам Аканинг 1100 дан ортиқ асл нусхадаги Мактублари магнит тасмасига ёзиб олинган ва таҳрир қилинмасдан нусха кўчирилмоқда. Бу ваъзлардан кўпи қисқартишсиз ва ўзгартишсиз китоб шаклида чоп этилган ва *бепул* тарқатилмоқда. Бутун жаҳонга маълум бўлган хизмат тўғрисидаги аудиокассеталарни, китобларни, фильмларни, суратларни ва бошқа фойдали маълумотларни қуйидаги манзилга ёзиш орқали олишингиз мумкин:

©2001 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Бизларга рус тилида ёзишни истаганлар учун манзилларимиз:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

Инглиз тилида:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Руҳнинг сўнгги огоҳлантириши

Ваҳ. 3:22. “Руҳнинг жамоатларга айтаётган гапларини қулоғи бор киши эшитсин”.

Бу СЎНГГИ огоҳлантириш. Энди бошқа бўлмайди. Тантана хонаси ўрнатилган. Ўн икки пойдевор ўрнатилган. Олтин кўчалар текисланган. Баҳайбат марваридли дарвозалар илгакларга осилган. Пирамидага ўхшаш бу шаҳар байрамона тусда буюкдир. Уни тайёрлаган Самовий мавжудотлар нафасларини ютиб қарайдилар, чунки у ўзгача тарзда яшнайди ва шон—шуҳратга тўлиб порлайди. Гўзаллигининг ҳар бир қирраси Исонинг тенги йўқ севгиси ва иноятн тарихидан далолат бермоқда. Бу шаҳар тайинланган халқ учун аталган. У фақатгина ўз фуқароларини кутмоқда ва ҳадемай улар қувноқ овозлари билан кўчаларни тўлдиради. Ҳа, бу сўнгги чорлаш. *Руҳ бошқа даврда гапирмайди*. Даврлар поёнига етди.

Аммо Худога шукрки, шу пайтда бу давр ҳали тугагани йўқ. У ҳали чорламоқда. Ва Унинг чорлаши Унинг Руҳи билан инсонларнинг руҳий қулоқларигагина эмас, балки ерда яна бир марта пайғамбар. Яна бир марта Худо ҳақиқатни, Павелга очиб берганидек, очиб бермоқда. Еттинчи элчининг кунларида, Лаодикия Даври кунларида бу элчи Павелга кўрсатилган Худонинг сирларини очиб беради. У овоз беради, шу пайғамбарни пайғамбар деб қабул қилганлар ўша пайғамбар хизматидан самарали фойда олади. Ва уни тингловчилар баракали бўлади ва Ваҳ. 22:17 да қайд этилган ўша охирги кун келинининг қисмига айланади: “Руҳ ҳам, Келин ҳам: Кел! — деб чорлаяпти”. Никейда ерга тушган буғдойнинг дони (Буғдой—Келин) яна ўша ҳақиқий Каломнинг Уруғига қайтиши керак. Абадул—абад Худога шон—шарафлар бўлсин! Ҳа, тасдиқланган Худонинг сўнгги давр пайғамбарига қулоқ солинг. У Худодан олиб нимани гапирса, келин ҳам шуни гапиради. Руҳ ҳам, пайғамбар ҳам, келин ҳам худди шуни гапиради. Ва улар нимани айтишса, бу Худонинг Каломида айтилган бўлади. Ҳозир улар шундай деяпти: “Ундан чиқ ва якка бўл”. Бу фарёд янгради. Бу фарёд янграмоқда. Бу овоз яна қанча вақт янграйди? Биз билмаймиз, бироқ биз бир нарсани биламиз — бу узоқ вақт чўзилмайди, чунки бу сўнгги даврдир.

Руҳнинг жамоатларга айтаётган гапларини қулоғи бор киши эшитсин. Руҳ гапирди. Қуёш кун ботиш пайтида ҳадемай сўнади ва жамоат даврлари абадиятга ботиб кетади. Шунда ҳаммаси якунланади. Ўшанда келиш учун жуда кеч бўлади. Агар қаердадир мана шу бобларда Худо сизга Ўз Руҳи билан таъсир кўрсатган бўлса, унда сиз ҳозироқ тавба қилиб Унга мурожаат қилишингиз мумкин ва У Ўз Руҳи билан сизга Абадий Ҳаётни бериши учун ҳаётингизни Унга топширинг.

“ХУДОВАНД ШУНДАЙ ДЕЙДИ”

“еттинчи фаришта овоз берганда”

“бу даврда фақат ягона пайғамбар—элчи бўлади”

“гуноҳсизлик кучи”

“якунловчи пайғамбар хизмати”

“Ваҳий 10:7 даги пайғамбар—элчи”

“Малъахи Китоби 4:5—6 даги ўша пайғамбар”

“Худо томонидан исбот қилинган”

“Руҳ билан тасдиқланган”

“Унинг Иккинчи марта Келишининг элчиси”

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org